

udlandet med, at liberaliseringer giver øget medicinforbrug – synes jeg, det er den forkerte vej, man har betrådt.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg har stor tiltro til den danske dyrlægestand, jeg bor også i provinsen og kender mange af dem. Vi har også en rimelig analog uddannelse, og som læge oplever man det samme pres fra visse patienter, som dyrlægerne måske oplever fra visse landmænd. Men dyrlæger er i bund og grund meget seriøse, og derfor er jeg meget forundret over, at Dyrlægeforeningen kan komme med det udsagn, som man er kommet med.

Men vil fru Anne Baastrup ikke være med til, at vi nu får det her igennem, og så får vi kigget på det og evalueret det om nogle år? Jeg er overbevist om, at det bliver bedre og ikke ringere som det rædselsscenario, fru Anne Baastrup skitserer.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er glad for, at hr. Preben Rudiengaard i den grad er forsigtig og også understøtter, hvad fru Charlotte Fischer sagde, nemlig at det skal kontrolleres, at det skal følges, at det skal evalueres, for hr. Preben Rudiengaard synes jo heller ikke, at det her er godt. Hr. Preben Rudiengaard er jo også nervøs, og det forstår jeg godt.

Jeg støtter hr. Preben Rudiengaard i enhver form for forsøg på at kontrollere det, og jeg vil til enhver tid gå ind og hjælpe hr. Preben Rudiengaard med at få lavet det her om. Ingen tvivl om det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg er rimelig glad for det her lovforslag, men jeg synes egentlig, det er vigtigt at sige, at der jo ikke er nogen lette løsninger på det her. SF støtter jo den del af lovforslaget, der handler om det humanmedicinske område og de omkostningsbestemte rabatter, vi indfører der, og man kan jo ikke ligefrem sige, at det sådan oser af bureaukratisk lethed, vel? Der bliver også indført rimelig mange tjeksystemer og kontrolsystemer og procedurer osv., for at det kan fungere. Så jeg synes egentlig, at man måske skylder at sige, at der ikke findes nogen lette løsninger.

Nu har vi så valgt at liberalisere, og fru Anne Baastrup siger, at dyrlægerne har det svært, når de står derude, og det forstår jeg sådan set også

godt. Men hvad er svaret på det? Hvad er egentlig SF's løsning? I virkeligheden var det måske at sige, at dyrlæger slet ikke skal være private, selvstændigt erhvervsdrivende, at de skal statsansættes. Det må jo være konsekvensen, hvis man siger, at det er for hårdt for dem at stå derude og risikere at miste en kunde, hvis ikke de gør, som kunden vil.

Det forhold ændres jo ikke ved, at vi går en anden vej. Det ville stadig være en konflikt for dyrlægerne, at de er afhængige af at takkes kunden, som er landmanden, og derfor kan komme til at gøre de forkerte ting. Så hvad er det, SF foreslår i forhold til dyrlægerne?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hvis man havde valgt den samme vej, som når det drejer sig om den humane medicin, hvis det var sådan, at man havde valgt den vej, så havde vi været til at snakke med, men det gjorde man jo ikke. Man valgte den anden vej, og der synes vi bare det var den forkerte vej at gå.

Kl. 18.05

Jeg respekterer da til fulde, at De Radikale er med i det her, og jeg er da også helt glad for, at De Radikale er så opmærksomme på, at det ikke må gå galt. Men der er bare to veje, og det handler ikke om nationalisering af dyrlæger eller noget som helst. Det er slet ikke det. Det handler om at holde styr på, hvad det er for en medicin, og ad hvilke veje man kan købe den.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil så fastholde, at det problem med dyrlægerne, der har det svært, når de står ude hos landmanden, vil være der, uanset hvilket system der er. Om vi havde liberaliseret eller ikke liberaliseret, så ville det problem være der.

Jeg vil så spørge: Kan SF's ordfører ikke bekræfte, at der er en væsensforskel på dyremedicin og menneskemedicin, at det giver god mening at fastholde regulering for menneskemedicin og sikre samme priser over hele landet, så det er de samme priser, som gælder, ligegyldigt om man bor langt ude på landet eller man bor midt inde i byen, hvorimod jeg jo ikke synes, at der gælder samme hensyn med dyremedicin?

Hvorfor skulle jeg sikre landmænd over hele landet samme pris? De er private erhvervsdrivende, og de må så konkurrere så godt, som de kan. Er det ikke rigtigt, at der er den grundlægg-